

П 24439

136576

МОЛОДНЯК

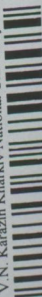
3

БЕРЕЗЕНЬ 1931

МОЛОДНЯК

50

V.N. Karazin Kharkiv National University

01119047

5

ПРИЙМАЄТЬСЯ на 1931 рік
ПЕРЕДПЛАТУ

КОМСОМОЛЬСЬКІ ТА ЛІТЕРАТУРНІ ОРГАНІЗАЦІЇ,
КУЛЬТОСВІТНІ УСТАНОВИ, КЛЮБИ, ВУЗ'и, ШКОЛИ,
ЧИТАЛЬНІ, ВСІ ПОВИННІ ПЕРЕДПЛАЧУВАТИ

„МОЛОДНЯК“

літературно-мистецький та громадсько-політичний ілюстрований журнал-
місячник, орган ЦК ЛКСМУ

РІК ВИДАННЯ П'ЯТИЙ

ОСНОВНІ РОЗДІЛИ ЖУРНАЛУ:

Літературно-художній (оповідання, романи, повісті, п'єси, нариси, етюди,
переклади з новин чужоземної літератури, поезії).

Літературно-критичний (статті, розвідки, літературні портрети).

Суспільно-політичний (статті, нариси, огляди).

Театр, кіно, образотворче мистецтво.

Побут (статті, нариси, листи з периферії).

Хроніка літературно-мистецька (закордонна, столична, провінційальна).

Серед книжок та журналів.

„МОЛОДНЯК“ виходить щомісяця (1—15 числа)
на 7—9 друкованих аркушів (112—144 стор.)

„МОЛОДНЯК“ продається у всіх залізничних кіосках
Контрагентства Друку на Україні

На 1 рік 4 крб. — коп.

На 6 міс. 2 крб. — коп.

На 3 міс. 1 крб. 10 коп.

На 1 міс. — крб. 40 коп.

Ціна окремого № (в роздрібному продажі)—50 коп.

„МОЛОДНЯК“ разом з щоденною газетою „КОМСОМОЛЕЦЬ УКРАЇНИ“—
80 копійок на місяць (пільгова ціна).

ПЕРЕДПЛАТУ НА „МОЛОДНЯК“ РАЗОМ З „КОМСО-
МОЛЬЦЕМ УКРАЇНИ“ МОЖНА ЗДАВАТИ ДО ВСІХ
ОКРУГОВИХ ФІЛІЙ ВИДАВНИЦТВА „КОМУНІСТ“

АДРЕСА: м. ХАРКІВ, ПУШКІНСЬКА, 24,
В-во „РАДЯНСЬКЕ СЕЛО“, журнал „МОЛОДНЯК“

Д О В І Д О М А А В Т О Р І В:

1. На рукописові обов'язково ставити прізвище, ім'я й по-батькові автора і точну адресу.
2. Рукописи до редакції треба надсилати чисто переписані од руки або на машинці на одному боці аркуша.
3. В рецензіях на книжки, крім назви й автора, треба зазначати видавництво, рік видання, тираж, кількість сторінок і ціну.
4. Неприйняті рукописи, менші як на половину друкованого аркуша, а також рукописи, що ухвалені до друку—редакція не повертає.

к 6576

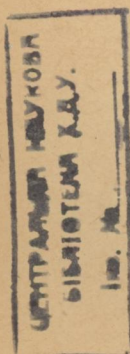
МОЛОДНЯК

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ
ТА ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНИЙ
ІЛЮСТРОВАННИЙ ЖУРНАЛ-МІСЯЧНИК
О Р Г А Н Ц К Л К С М У

ЗА РЕДАКЦІЄЮ

О. ВОРОБІНА, О. КАРПЕКА, О. КОРНІЙ-
ЧУКА, ДАВ. КОПИЦІ, Л. ПЕРВОМАЙ-
СЬКОГО, К. ТУРГАНА, М. ЦИМБАЛА

$\frac{3}{(51)}$

БЕРЕЗЕНЬ

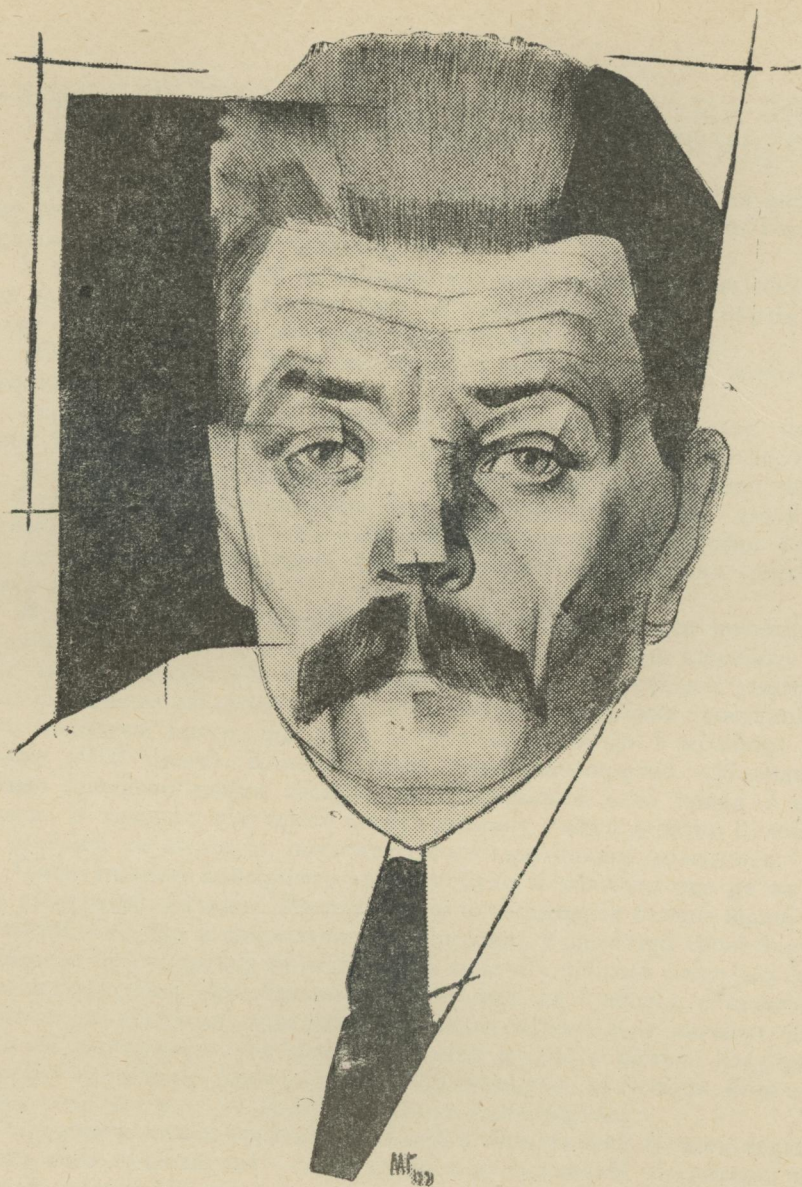
1931

ХАРКІВ

55

68

Бібліографічний збірник цього
видавання надруковано в «Літопису
Українського Друку» «Кар-
тослову репертуару» та п'я-
тих покажчиків Української
Книжкової Палати

Вітаємо великого письменника "всесвітнього
пролетаріату" Максима Горького в день
його 63-річного ювілею в день народження

ПІДНЕСТИ ТВОРЧІСТЬ „МОЛОДНЯКА“ НА РІВЕНЬ ЗАВДАНЬ СОЦІАЛІСТИЧНОГО БУДІВНИЦТВА

Поруч колосальних досягнень в індустріялізації країни та соціалістичному перебудуванні села, не менших успіхів дійшла компартія і на ділянці національно-культурного будівництва.

У всій своїй боротьбі за опанування українського національно-культурного процесу, за спрямування його на пролетарські рейки партія завжди пильну увагу приділяла молодим підростаючим поколінням.

«Особливу увагу треба звернути на виховання нового покоління—українізацію нашої молоді.

Українізація молоді, а також робота комсомолу є основне наше завдання, здійснення якого дасть нам величезні наслідки» (С. Косіор).

З цього погляду досягнення комсомолу, по при всі інші показники, ще й ще раз найкрасномовніше підтверджують той факт, що в шаленій класовій боротьбі, яка точиться на ідеологічному фронті України, наша партія дістає величезні перемоги для остаточного побудування соціалізму в нашій країні.

В ліквідації неписьменности, в здійсненні загального початкового навчання, в політехнізації, в розв'язанні проблеми кадрів комсомол України посів видатне місце. Не менш видатний показник активної участі комсомолу в національно-культурному будівництві є бурхливе зростання української молодечої проси, що сягає на сьогодні вже до 1 мільйона разового тиражу (910 тисяч). Комсомольське книговидавництво «Молодий Більшовик» протягом шости місяців свого існування дало понад 7 мільйонів книжок. У творенні цієї преси беруть активну участь десятки й десятки тисяч юнкорів ти диткорів, початкуючого літературного молодняка.

Опортунізмом найгіршого гатунку було б вважати все це за простий собі ділоцький «бальяс». Досягнення ці є насамперед бальяс вірної класової партійної лінії, що її запроваджував комсомол у практиці своєї боротьби за українську пролетарську культуру. Вся сила й глибокий зміст цих здобутків полягають у тому, що Ленінський комсомол, як і партія, в практиці своєї боротьби за перемогу соціалізму розглядав національне питання не ізольовано, не як питання саме для себе й саме в собі, а цільно поєднував його з всіма процесами соціалістичного будівництва, вважаючи його — наупитання — за частину, за знаряддя цього будівництва.

Процеси класової боротьби на одній з важливіших ділянок національно-культурного будівництва — саме на ділянці художньої літератури, так само завжди привертали пильну увагу всього комсомолу. Нині ми є свідками широчезного літературного руху пролетарсько-колгоспної молоді. Кращі сили цієї молоді, її авангард—літературна організація «Молодняк», що діє під ідейним проводом комсомолу, завжди була й є одна з кращих організованих сил всього українського пролетарського літературного фронту, одна з бойових одиниць ВОАПП'у.

В боротьбі за насичення літературної творчості робітничою тематикою, за запровадження марксо-ленінської методології в літературознавство—проти контрреволюційних і опортуністичних псевдомарксистських теорій містечтвознавства (єфремівщина, шумськизм, хвильовизм, переверз'янство); за підпорядкування всього літературного процесу ідеям соціалістичного будівництва, ідеям генеральної лінії партії, — за гегемонію пролетарської літератури, «Молодняк» завжди посідав в основному вірні позиції.

Нова ситуація в українській художній літературі, саме процес дальшої боротьби за гегемонію пролетарської літератури, за підпорядкування всього літературного процесу сьогоднішнім завданням соціалістичного будівни-

цтва, перешикування лав пролетарської літератури, призов робітників ударників до літератури, самоліквідація «Пролітфронту» й «Нової Генерації», визнання цими організаціями неправильності й помилковості своїх літературних ліній, критикованих в значній мірі «Молодняком», консолідація кращих, пролетарських сил цих організацій, у межах основної організації пролетарської літератури — ВУСППі, різка диференціація в лавах попутників покладає на літературний комсомол величезної відповідальності завдання — усвідомити на ходу всі ці складні процеси, дати їм вірну марксо-ленінську оцінку — зуміти знайти основну ланку, щоб, вхопившись за неї, не відстати від руху, а навпаки — посісти в ньому одну з передніх позицій.

Становище «Молодняка» за останній час цілком слушно викликало в деяких ланках комсомолу тривогу: впорається чи не впорається «Молодняк» на даному етапі з своїми завданнями. Справді бо в ході своєї роботи «Молодняк», попри всі свої досягнення, все ж значно відстав від культурного зростання пролетарської читачівської маси, зробив низку грубих літературно-політичних помилок правого й «лівого» характеру.

ЦК Комсомолу цілком вчасно й по-більшовицькому на це реагував. У цьому числі журналу ми друкуємо визначний політичний документ, що має важливе значення для всієї комсомольської маси, її молодіжного літературного руху і для українського літературного процесу загалом — саме ухвалу ЦК ЛКСМУ на доповідь ЦБ «Молодняка». Важливість резолюції ЦК полягає передовсім у тому, що ЦК ЛКСМУ дає черговий політичний документ, який орієнтує всю комсомольську організацію в складних процесах нашої сьогоденішньої літературної дійсності, на основі якого й з яким має працювати далі літературний комсомол. Поза цим резолюція набирає ще й окремого самостійного значення для самої організації «Молдняк», скільки вона конкретно визначає всі досягнення цієї організації, її хиб, помилки й накреслює шляхи дальшої її роботи.

Схвалюючи всю боротьбу «Молодняка» за консолідацію пролетарських літературних сил ЦК комсомолу водночас рішуче одкинув усі спроби на даному етапі ліквідувати під цим гаслом «Молодняк», як самостійну організацію, як основну організацію, що об'єднує пролетарсько-комсомольські літературні сили, — вважаючи це тепер за недоцільне.

Зрозуміло, з цього цілком логічно випливає й те, що «Молодняк» є, звичайно, організація не «возрастная», а ВОАППівська самостійна пролетарська літературна організація.

ЦБ «Молодняка», як і весь комсомол, як і вся організація «Молодняк», правильно зрозуміло резолюцію ЦК і своєю постановою, що ми її теж друкуємо в цьому числі, в основному правильно накреслило шляхи реалізації резолюції ЦК ЛКСМУ, виправивши припущені «Молодняком» і зокрема його керівництвом помилки, давши їм відповідну літературно-політичну кваліфікацію.

Резолюція ЦК ЛКСМУ має стати за ту основу, на якій організація комсомольських пролетарських письменників «Молодняк» має мобілізувати всі свої сили на дальше глибше практичне розроблення своїх завдань, дальше виправлення припущених помилок, на основі жорстокої більшовицької критики та самокритики має перебороти відставання, піднести творчість своїх членів на високий рівень ідей нашого часу, ідей генеральної лінії комуністичної партії, — діалектичного матеріалізму.

До п'ятирічного свого ювілею восени 1931 року, «Молодняк» має прийти могутньою масовою пролетарською літературною організацією, яка дійсно посідає одне з основних місць у процесі національно-культурного будівництва, в процесі завоювання гегемонії пролетарської літератури.

РЕЗОЛЮЦІЯ ЦК ЛКСМУ НА ДОПОВІДЬ ЦБ „МОЛОДНЯК“

КП(б)У, а за її проводом і комсомол, дійшли останніх років величезних успіхів у національно-культурному будівництві, в справі гегемонії пролетаріату в процесі будівництва української культури формою, інтернаціонально-пролетарської змістом.

«З особливим задоволенням з'їзд відзначає великі успіхи, що їх дійшла партія за проводом ЦК у здійсненні національної політики і національно-культурному будівництві» (З резолюції XI-го з'їзду КП(б)У).

Величезних успіхів дійшла партія в боротьбі за гегемонію пролетаріату в національно-культурному будівництві, у виховуванні українських пролетарських кадрів у дусі ленінської національної політики. Мільйони робітників і робітничої молоді є тепер головна рушійна сила в національно-культурному будівництві; пролетаріат сьогодні є вже головний творець українських культурних цінностей (преса, школа ВИЩ, література).

«Особливо втішний факт, що свідчить про цілковиту перемогу партійної лінії в національному питанні, це бурхливе зростання українізації серед пролетаріату і, головне серед його основних кадрів» (Резолюція XI з'їзду КП(б)У).

Цих величезних успіхів пролетаріат за проводом партії домогся в наслідок упертого послідовного і непримиренного запровадження ленінської національної політики партії, у наслідок рішучої боротьби зі збоченням від неї—боротьби на два фронти, проти російського великодержавного шовінізму, що є головна небезпека та перепона у здійсненні ленінської національної політики та проти місцевого шовінізму.

Країна рад вступила в третій вирішальний рік п'ятирічки. СРСР вступив у період соціалізму. За проводом партії пролетаріат провадить рішучий соціалістичний наступ цілим фронтом. Партія здійснює величезне історичне завдання—ліквідацію куркульні, як класи, на основі суцільної колективізації. За проводом партії країна рад з країни злидненої, в минулому, з країни аграрно-промислової з відстадою технікою перетворюється на країну соціалістичної індустрії, країну соціалістичних велетнів - заводів, фабрик, шахт, країну соціалістичного сільського господарства. Соціалістичне будівництво в нашій країні відбувається в умовах загостреної класової боротьби. Класовий ворог всіляко чинить опір справі соціалістичної реконструкції народнього господарства, справі побудови соціалізму. Через шкідництво, через поширення класово-ворожої ідеології класовий ворог намагається зірвати наше переможне соціалістичне будівництво. Особливо загострена класова боротьба на ділянці ідеологічній, на ділянці національно-культурного бу-

дівництва. Класовий ворог намагається зірвати будівництво української пролетарської культури, намагається одверто й замасковано пропагувати свою ворожу пролетаріатові ідеологію, ідеологію клас, що відмирають, ідеологію куркуля, ідеологію реставрації капіталізму, ідеологію, спрямовану на готування кадрів у поміч інтервентам проти Радянського Союзу.

На боротьбу за здійснення генеральної лінії партії, на боротьбу за п'ятирічку в чотири роки, за організацію соціалістичних форм праці, за створення нової людини доби соціалістичної реконструкції, за інтернаціональне, класово-пролетарське виховання трудящої людности, на цю боротьбу має бути скерована тепер творчість пролетарського письменника.

Художня література властивими їй засобами повинна організовувати трудящі маси навколо вузлових питань соцбудівництва, навколо вирішальних показників темпів і якості праці, створюючи героїку навколо ентузіастів праці, героя темпів, героя соціалістичного змагання.

«Найзнаменитіше в змаганні полягає в тім, що воно створює рішучий злом у поглядах людей на працю, бо воно перетворює працю з ганебного важкого тягара, за який її вважали раніше, на справу ЧЕСТИ, справу СЛАВИ, справу ДОБЛЕСТИ й ГЕРОЙСТВА» (Сталін).

Художня література має організовувати маси на боротьбу проти ворожої пролетаріатові ідеології та її агентури в партії і комсомолі—правого опортунізму, як головної перешкоди й небезпеки для соц. будівництва та проти «лівих» ідей і закрутів, проти примиренського ставлення до них, виховуючи в широких масах трудящих класову пролетарську недріманність.

У боротьбі за створення пролетарської літератури, за виховання кадрів пролетарських письменників, першорядну роль відіграє марксівська критика. Завдання марксівської критики, користуючись з методи ідіалектичного матеріалізму, викривати класово-ворожу ідеологію, її агентуру в літературі, організовувати маси на боротьбу з класовим ворогом.

Марксівська критика, виходячи з завдань генеральної лінії партії, завдань соц. будівництва, має організовувати критичну думку широких мас пролетаріату, колгоспників та бідняцько-середняцького селянства навколо боротьби за створення пролетарської літератури.

Рішуче борючись з ворожою пролетаріатові ідеологією, марксівська критика має допомагати тим письменникам, що виявили себе борцями за справу пролетаріату, що довели свою відданість соц. будівництву, допомагаючи їм опанувати марксівсько-ленінську методологію, у виробленні пролетарського світогляду, допомагаючи їм стати до лав пролетарських літераторів, до лав борців за соціалізм, борців за перемогу пролетаріату. Водночас марксівська критика має організовувати рішучу боротьбу проти тих, хто, маскуючись неіснуючою в природі «невтральністю», суттю є поплічники капіталізму, що намагаються використати літературу, щоб притягти свої «накласові» погляди, суттю ж погляди ворожої нам класи, погляди, що вносять дезорганізацію в лави борців за соціалізм, погляди, що є ідеологія скинутих в Радянському Союзі, у минулому панівних клас.

ЦК ЛКСМУ відзначає, що спілка комсомольсько-пролетарських письменників «Молодняк» є один із передових загонів, що бореться за гегемонію пролетаріату в національно-культурному будівництві за будування української пролетарської культури.

«Молодняк» відіграє чималу роль в українізації широких мас робітничої молоді, у залученні їх до участі в усіх процесах національно-культурного будівництва.

Літературна організація «Молодняк» провела велику роботу з боротьби проти рештків хвильовізму та шумськізму, у боротьбі з їх рецидивами.

За останній рік «Молодняк» розгорнув чималу масову роботу серед робітничої, колгоспної та бідняцько-середняцької молоді, беручи участь у масових політичних заходах партії та комсомолу в боротьбі за промфінплан тощо.

Велику роботу «Молодняк» розпочав у справі організації призову ударників до літератури.

ЦК ЛКСМУ відзначає кількісне зростання кадрів «Молодняка», зокрема, коштом молодих робітників, зростання продукції «Молодняка» та збільшення авторитету журналу «Молодняк», тираж якого збільшився в декілька разів, сягаючи тепер 7—8 тисяч.

Поряд з цим ЦК вважає, що продукція «Молодняка» ще набагато відстає від вимог реконструктивної доби, від культурних запитів широких мас трудящої молоді.

Але окремі керівники літорганізації «Молодняк» не бачать цього відставання, не розуміють змісту його, а звідси й неправильно орієнтували організацію на подолання цього відставання.

Бюро ЦК ЛКСМУ вважає за конче потрібне відзначити такі великі хиби, що першкоджають зростанню «Молодняка»:

1. Зовсім недосить розгорнув «Молодняк» у своїх лавах критику й самокритику. Окремі члени «Молодняка» та окремі керівники його явно невірні і не по-більшовицькому розуміють самокритику, що має бути неодмінною передумовою до дальшого зростання організації, як пролетарського загону в літературі. У наслідок цього—ряд політичних помилок членів «Молодняк» не завжди зустрічали засудження від організації. Серед деяких членів «Молодняка» панують хоробливі тенденції кругової поруки. Спроба критикувати роботу «Молодняка» поза лавами цієї організації часто окремі молодняківці цінували, як антипролетарські виступи.

Все це призвело до того, що низка «лівацьких» та правих виступів окремих членів «Молодняка»—виступів, що ревізували національну політику партії й відбивали інтереси русотяпських елементів у партії та комсомолі, не зустрічали рішучого засудження від «Молодняка».

ЦК ЛКСМУ констатує наявність елементів кастовості в організації «Молодняк». Ці елементи кастовості заважають розгорненню самокритики в середині «Молодняка», у наслідок чого є такі недозволені факти, коли товаришів, що підносять самокритику, цькують і навіть виключалось із лав «Молодняка».

ЦК констатує, що ігнорування Б. Коваленком, колишнім редактором «Літературної Газети» і секретарем ЦБ «Молодняка» в редакційній газеті роботи партійного з'їзду, зокрема, невміщення промови тов. Косіора, не дістало засудження від «Молодняка».

Так само «Молодняк» не засудив того факту, що в «Літературній Газеті», редакційній секретарем ЦБ «Молодняка», вміщено статтю про «СВУ» явно ревізійністського характеру щодо національної політики партії.

Бюро ЦК констатує цілковито ігнорування літорганізацією «Молодняк» ухвали фракції ВУСПП про «ліві» закрути у т.т. Коваленка та Клочья.

Окремі члени й керівники «Молодняка» зовсім невірні ставляться до письменників, що не входять до ВУСПП у та «Молодняка», не розуміють лінії партії в цьому питанні і роблять спроби нав'язати свої помилкові суттю «лівацькі» погляди цілому «Молоднякові», як програму ліній.

«Молодняк» повинен давати ще рішучішу відсіч правим поглядам у літературі, що є головна небезпека на даному етапі соціалістичного будівництва, зокрема треба рішучіше боротися з проявами правої ідеології в творчості молодняківців.

2. Бюро ЦК вважає, що літорганізація «Молодняк» в основному правильно викривала дрібнобуржуазні хитання групи письменників, що раніше пішли з «Молодняка». Але окремі «молодняківці», які і журнал «Молодняк» припустилися фактів невірного та огульного залічення цих молодих письменників до трубадурів контрреволюції, не маючи на це підстави.

«Молодняк» повинен ще більше активізувати всіх членів своєї організації, організацію загалом на рішучу й непримиренну боротьбу за генеральну ліній партії на два фронти, проти буржуазних, правоопортуністичних теорій у літературі—як проти головної небезпеки на нинішньому етапі та проти «лівацьких» заскоків, що суттю своєю несуть правоопортуністичну практику,—за консолідацію всієї пролетарської літератури, марксо-ленінське виховання попутників пролетаріату в літературі й їх остаточне залучення до лав пролетарської літератури.

Одним з головних елементів боротьби «Молодняка» за здійснення генеральної лінії партії має бути рішуча й послідовна боротьба всієї організації «Молодняк» за чітке й неухильне запровадження в життя ленінської національної політики партії, боротьба проти великодержавного шовінізму, як головної небезпеки, та проти місцевого шовінізму, всяких опортуністичних теорійок, що намагаються ревізувати національну політику партії, ці теорійки мають дістати в лавах «Молодняка» рішучого одкоша. Відповідно до цього організація мусить будувати всю свою внутрішню й масову роботу

3. Чимале зростання літературної продукції «Молодняка» і піднесення якості її за останній час все ж недостатні проти зростання громадсько-політичної активності та вимог широких мас комсомолу й робітничо-колгоспної та бідняцько-середняцької молоді. Все це вимагає від «Молодняка» на даному етапі збільшити свою літературну продукцію відповідно до вимог сучасної доби й розгорнути в лавах «Молодняка» рішучу й серйозну боротьбу за піднесення її ідейної і мистецької якості. Завдання молодняківців-крити-

ків є—гартування ідейної більшовицької чіткості в мистецькій практиці поетів і белетристів «Молодняка» та взагалі радянських письменників, соціальна профілактика, застереження від ворожих пролетаріатові ідейно-чужих впливів на творчість молодняківців.—Разом з тим сектор критики «Молодняка» мусить боротися за методологічну й політичну чистоту, за підвищення кваліфікації, за остаточне опанування марксівської методи.

ЦК ЛКСМУ зобов'язує комсомольську частину організації «Молодняк» розгорнути широку роботу за підвищення політичного рівня членів «Молодняка» за опанування ними теорій Маркса, Енгельса, Леніна, Сталіна, вважаючи, що вся дотеперішня робота в цьому напрямі була дуже недостатня.

Основною метою зробітничення всієї літературної продукції «Молодняка», наближення її до мас трудящої молоді та висування літературних критичних кадрів має бути заклик молодих ударників робітників од варстату до лав пролетарської—КСМ літератури. Масова літературно-політична робота «Молодняка» повинна бути щільно поєднана з цим завданням. «Молодняк» мусить завоювати вплив на робітничу молодь насамперед основних пролетарських індустріальних центрів України.

4. Вся робота «Молодняка» має бути підпорядкована здійсненню генеральної лінії партії, мобілізації усіх сил пролетаріату на виконання п'ятирічного плану за чотири роки, завдань третього вирішального року, широкого застосування соціалістичних метод праці.

Основною постаттю, ідейним стрижнем мистецької політики «Молодняка» має стати робітник ударник, організатор соціалістичного змагання, герой більшовицьких темпів будівництва соціалізму, молодий робітник, що виріс в умовах соціалістичного виробництва. Патос п'ятирічного плану, патос героїчної боротьби соціалістичних «буднів» має стати головним у всій літературно-політичній діяльності організації «Молодняк».

Завдання пролетарської літератури, завдання селянських письменників є також пропаганда через художню літературу завдань соціалістичної реконструкції сільського господарства, розв'язання 3-го року п'ятирічки питання «хто-кого» на користь соціалізму, пропаганда нових соціалістичних форм праці на селі, пропаганда політики партії на селі, що має довести до ліквідації економічної і культурної нерівності між містом і селом, боротьба за суцільну колективізацію та ліквідацію на її основі куркульні, як класи.

Всі ці завдання неможливо буде здійснити, якщо не мобілізувати всіх кадрів «Молодняка» на основі нещадної більшовицької критики й самокритики згори й донизу і, не зважаючи на особи. «Молодняк» повинен негайно ж виправити в цій справі всі свої дотеперішні помилки, завдаючи нещадну відсіч усім і всяким спробам пом'якшувати гостроту більшовицької самокритики в інтересах право-«лівацьких» елементів.

ЦК ЛКСМУ вважає, що організація комсомольських письменників «Молодняк» є основна організація, де скупчені сили молодих комсомольських письменників.

Разом з тим, ЦК вважає за невірну й хибну думку про те, що вся творчість комсомольських письменників, як і кадри їх, вичерпуються лише

складом літорганізації «Молодняк». ЦК вважає, що «Молодняк» повинен посилити роботу в напрямі втягнення всіх комсомольських письменників до своїх лав.

ЦК ЛКСМУ у виступах керівників ЦК ЛКСМУ неодноразово висловлював своє негативне ставлення до пропозиції окремих членів літорганізації «Молодняк» та її керівників щодо ліквідації «Молодняка», як самостійної організації та злиття її з ВУСПП'ом, вважаючи це тепер за недоцільне.

Не зважаючи на це, окремі керівники літорганізації «Молодняк» і навіть в цілому організація «Молодняк» в Харкові продовжує вести роботу в цьому напрямі, публікуючи в журналі «Молодняк» свою постанову, що протиставляє себе лінії ЦК ЛКСМУ в цьому питанні.

ЦК ЛКСМУ ще раз стверджує свою думку про недоцільність злиття «Молодняка», як організації, з ВУСПП'ом і доручає комсомольській частині літорганізації «Молодняк» твердо та неухильно запроваджувати її в життя.

ЦК вважає за потрібне засудити спроби окремих комсомольців «молодняківців», протипоставити себе лінії ЦК ЛКСМУ.

ЦК вважає, що теперішнє керівництво літорганізації «Молодняк» не забезпечило цілковитого запровадження лінії ЦК ЛКСМУ в роботі «Молодняка».

Керівництво «Молодняка» не виявляло відповідної рішучості в боротьбі з зазначеними хибами в роботі літорганізації.

Бюро ЦК ЛКСМУ вважає за потрібне поновити керівництво літорганізації «Молодняк», висунувши на провідну роботу товаришів, перевірених на роботі, що забезпечать цілковите запровадження лінії партії в питаннях національно-культурного будівництва, у літературі.

Бюро ЦК ЛКСМУ засуджує віршовану відпівдь тов. Первомайського вміщену в «КУ», в якій він припустив наклепницькі, чужі випадки проти «Молодняка».

ЦК бере до уваги заяву тов. Первомайського, в якій він визнав свою помилку й обіцяє в дальшій роботі остаточно виправити її.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПОШИРЕНОГО ЗАСІДАННЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО БЮРА „МОЛОДНЯКА“

з 2-IV-31 року.

Країна Рад вступила в період соціалізму. Це відзначила комуністична партія та керований від неї вищий орган радянської влади і пролетарської диктатури—VI Всесоюзний з'їзд Рад. Цілковите виконання соціалістичних планів 3-го вирішального року п'ятирічки остаточно довершить побудову соціалістичної економіки першої в світі країни соціалізму:

«Продовження розгорнутого наступу на капіталістичні елементи по всьому фронту і доведення цього наступу до кінця. В цьому весь центр і основа нашої політики в даний момент».

(Й. В. Сталін).

Саме під тиском розгорнутого більшовицького наступу, повного й успішного виконання п'ятирічки за чотири роки, шаленіє світова буржуазія. Могутній більшовицький наступ викликає останні спроби конаючих класів і їх ідеологів ставити опір успішній побудові соціалізму в країні рад.

«Промпартія, СВУ, Кондратьєвщина Громановщина—за розгорнутою програмою II-го інтернаціоналу, соціалзрадництва, меншовицтва—ось агента світової буржуазії, що намагається за гроші імперіялістичних генштабів підготувати інтервенцію та повалити диктатуру пролетаріату в країні Рад, спираючись на непманство, духівництво, буржуазну інтелігенцію та куркульство.

Керований від комуністичної партії пролетаріат радянського Союзу з нечуваними в історії темпами перемагає труднощі будівництва соціалізму (бо в цих труднощах закладено можливість їх переборення) і в усіх галузях виробництва доходять вирішальних успіхів.

Широке розгортання культурної революції, значний зріст культурних вимог найширших мас пролетаріату, що на сьогодні став головним творцем і споживачем культурних цінностей.

«Якісне зростання, вирішальне в нашій боротьбі на фронті української пролетарської культури: І ми, товариші, безперечно вже щільно підійшли до розв'язання якісних завдань. Те велетенське зростання української преси й літератури, що ми її мали за минулий період, свідчать про наші перемоги в цій царині. Питання про те, «хто кого» випередить—буржуазна українська література «нашу» чи ми випередимо їх—це питання розв'язується на нашу користь».

(С. В. Косіор).

Тільки національна формою та пролетарська змістом культура, що її творить пролетаріят України разом з пролетаріатом цілого світу, є на сьогодні єдина революційна культура, що забезпечує вияв революційних прагнень трудящих мас людства.

Все це ставить перед пролетарською літературою і зокрема перед одним із загонів її—Всеукраїнською організацією комсомольських пролетарських письменників «Молодняк» відповідальні завдання.

Велика увага питанням будівництва культури й літератури, що її приділив XVI Всесоюзний та XI Всеукраїнський партз'їзди, історична постанова ЦК ВКП(б) про загальнообов'язкове навчання, успішне розгортання нацкультбудівництва на основі ленінської національної політики—цілком закономірно покладають на пролетарську літературу величезні обов'язки, які вона (пролетлітература) повинна виконати, щоб бути дійсно літературою, гідною доби соціалістичного будівництва.

Центральне бюро «Молодняка» цілком і повнотою приєднується до резолюції ЦК ЛКСМУ—на доповідь «Молодняка» (що оголошена в «К. У.» з 25-III-31 р. та пояснення в «К. У.» з 26-III-31 року), і кладе її в основу всієї подальшої роботи літорганізації «Молодняк»; вважає її за розгорнутий плян наступу, що забезпечує переможний хід пролетарської літератури, як складової частини єдиного пролетарського фронту.

ЦБ «Молодняка» пропонує всім своїм організаціям і всім членам «Молодняка», всім літгурткам «Молодняка» ґрунтовно проробити цю резолюцію, широко популяризувати її серед мас молодняківців, серед робітників-ударників, призованих до літератури, покласти її в основу всієї подальшої роботи молодняківських груп, молодняківських літературних гуртків. На основі цієї резолюції ще ширше розгорнути масову виховну роботу «Молодняка», застосовуючи повсякденно самокритику та критику в діяльності всієї організації.

Розгорнути боротьбу «Молодняка» проти буржуазного крила в літературі, що через критику й творчість намагаються завоювати собі позиції та вплив в українській радянській літературі, проти дрібно-буржуазних переродженців, як в середині «Молодняка» так і поза його лавами, боротьба на два фронти—проти правого опортунізму, як головної небезпеки на даному етапі, так і «лівих» закрутів, проти великодержавного шовінізму, як головної небезпеки, та проти місцевого українського націоналізму, проти пролітфронтівського опортунізму в питаннях стилю і творчої методи пролетарської літератури; проти нігілізму «Нової Генерації» в національному питанні, проти шкідливих виступів її, що останнім часом у теорії і в творчості, ховаючись за лівою футуристичною фразою, скочувалась до аполегетики куркульства (проголошуючи гасло: «смерть селу») та дискредитували роботу марксівської критики в питаннях стилю й творчої методи пролетарської літератури.

Літературна політична лінія «Молодняка» та його керівництва в основному правильна, як це стверджує резолюція ЦК ЛКСМУ.

Правильність виборюваної разом з ВУСПП'ом лінії наочно доводить розвиток масового пролетарського літературного руху.

Під ударами марксівської критики, в значній мірі від критики «Молодняка» (статті Б. Коваленка, К. Давида, А. Клоччі, Ю. Костюка тощо) «Пролітфронт» та «Нова Генерація» мусіли визнати й засудити літературно-політичну лінію своїх організацій (хоч і недостатнє, не до кінця послідовне визнання), поставивши питання про самоліквідацію.

Вся ця боротьба нашої організації за генеральну лінію пролетарської літератури провадилась і доходила успіхів тільки завдяки неухильному запровадженню генеральної лінії в справі національно-культурного будівництва, як невід'ємної ланки цілого соціалістичного наступу.

ЦБ вважає, що цілковита консолідація всіх пролетарських комуністичних сил, здійснення основного організаційного принципу ВОАПП'у про єдину пролетлітературну організацію в кожній нацреспубліці стане запорукою успішної боротьби за гегемонію пролетарської літератури.

Глибоко політично розуміючи ролі й завдання консолідації, ЦБ ще раз цілком і повнотою приєднується до резолюції ЦК ЛКСМУ, зокрема до пункту про незлиття з ВУСПП'ом, бо на даному етапі розвитку пролетарської літератури на Україні не можна великої історичної ваги справу консолідації комуністичних сил і пролетарських літературних сил зводити до механічного влиття в ВУСПП і ліквідації «Молодняка» — бойової Воапівської організації.

«Дехто з товаришів вимагає, щоб усі письменники записалися до ВУСПП'у. Зрозуміло, ВУСПП — це найближча до нас організація, що об'єднує наші найпевніші літературні кадри. Це само собою зрозуміло. Але це не все. ВУСПП'ом питання про наші літературні кадри, а надто про літературу не вичерпується».

(С. В. Косіор).

«Молодняк» повинен твердо засвоїти глибину цього питання. ЦБ визначає, що для зміцнення більшовицьких напостовських позицій на Україні, на сьогодні на даному етапі розвитку пролетлітератури таке механічне організаційне злиття «Молодняка» з ВУСПП'ом є недоцільне в інтересах правильного накреслення шляхів розвитку пролетлітератури на Україні. ЦБ пропонує провадити жорстоку боротьбу з настроями ліквідації «Молодняка» серед лав молодняківців (в якій би формі вони не виявлялись).

ЦБ «Молодняк» ще раз стверджує рішення I Всеукраїнського з'їзду про те, що «Молодняк» не є «возрастна» організація, будучи в той же час основною літорганізацією, що об'єднує комсомольські письменницькі сили на Україні. ЦК ЛКСМУ в своїх постановках так само визначає «Молодняк», як одну з самостійних пролетарських літературних організацій.

На VIII Всеукраїнському з'їзді ЛКСМУ про організацію пролетарських комсомольських письменників сказано так:

«Молодняк» вийшов зі смуги кризи, він цю кризу подолав, він ідейно-політично, з погляду своєї класової витриманості й стійкості, набагато виріс і є міцна організація пролетарської

літератури, що посідає одне з головних місць у загальному фронті пролетарської літератури.

Він досяг за певний період великих успіхів в усуненні невідповідності між ідейним рівнем своїх членів, їхньою літературно-політичною кваліфікацією та завданнями реконструктивного періоду. «Молодняк» поліпшив свій зв'язок з комсомолом, а також робітничою молоддю».

(О. Бойченко, доповідь на VIII з'їзді ЛКСМУ).

«Молодняк» правильно і вчасно розгорнув роботу в справі призову ударників до літератури, провадив і провадить цю роботу в масовому порядку. Значно зріс якісно й кількісно, побільшив робітничий прошарок в організації.

Проте вся ця робота насьогодні перебувала на зовсім невисокому рівні. ЦБ пропонує всім організаціям посилити роботу в справі зробітничення молодняківських лав, в першу чергу через призов ударника до літератури, висуваючи їх (ударників) на керівну роботу в організації.

Будь-яке послаблення роботи в цій галузі, ставка на самоплив, підмінювання методів широкої масової роботи канцелярськими засобами (реєстрація ударників при редакціях газети чи при літгуртках без насиченної пропагандистської і літературно-творчої роботи в справі закріплення призовників-ударників у літературно-рецензентських гуртках—ЦБ розглядає, як опортунізм на практиці...

Зокрема ЦБ «Молодняк» вважає, що на сьогодні в центрі уваги повинно стати завдання закріпити за «Молодняком» літературно-творчі та рецензентські гуртки, посилити їхню творчо-теоретично-навчальну роботу, передати досвід боротьби за напостовство, що на його засадах боровся й успішно працював «Молодняк».

Відзначаючи всі ці беззаперечні досягнення «Молодняка» в літературно-політичних і творчих питаннях, мусимо, проте констатувати, що пролетарська література відстає від завдань доби соціалістичної реконструкції відстає, безперечно, і «Молодняк».

Таке відставання особливо неприпустиме для «Молодняка», як передової комсомольської пролетарської літературної організації на Україні.

Культурний зріст пролетарської читачівської маси, нашого класового заможця, значно випереджає творчість своїх письменників, керівництво «Молодняка» повинно гостро і вчасно сигналізувати про небезпеку, щоб дати імпульс всій організації, аби кожний молодняківець був глибоко свідомий того, щоб по-ударному взятися за виконання покладених на нього завдань.

Але ж треба сказати, що пролетарська література на сьогодні швидко перебудовується в напрямку здійснення завдань соціалістичного будівництва; зокрема «Молодняк», переборюючи труднощі, успішно перешиковеує свої лави, по-новому ставить свою роботу.

ЦБ «Молодняк» відзначає, що про перебудову роботи організацій свідчитиме насамперед високо-ідейна й високо-художня творчість. Лише усві-

домлене кожним молодняківцем гасло «Пролетарська література в перших шерегах бійців за п'ятирічку в чотири роки», зреалізоване в художній творчості, буде дійсним показником цієї перебудови, щоб стати дійсно: «Одним з передових загонів, що бореться за гегемонію пролетаріату в національно-культурному будівництві за будування української, пролетарської культури».

Резолюція ЦК ЛКСМУ вимагає, щоб кожний молодняківець був на височині передових ідей нашого часу, войовничої філософії пролетаріату—діалектичного матеріалізму. Опанування теорії Маркса, Енгельса, Леніна, Сталіна є основна передумова творчого зростання «Молодняка» разом з безпосередньою й практичною боротьбою за виконання промфінпланів, на виробництві, за виконання п'ятирічки за 4 роки, поставивши в центрі своєї творчої роботи робітничу тематику сьогоднішнього дня.

ЦБ «Молодняк» констатує, що секретаріат ЦБ провадив в основному правильну літературно-політичну лінію, послідовно борючись на напостівських позиціях, але припустився глибоких помилок, що основні з них відзначено в резолюції ЦК ЛКСМУ, несвоєчасно на них реагував, а це є наслідок недостатньо розгорнутої самокритики й критики в цілій організації «Молодняк» і в його керівництва насамперед.

«Молодняк» повинен негайно ж виправити в цій справі всі свої дотеперішні помилки, завдаючи нещадну відсіч усім і всіляким спробам пом'якшувати гостроту більшовицької самокритики в інтересах право-«лівацьких елементів».

(Із резолюції ЦК ЛКСМУ).

ЦБ «Молодняк» не засудило відповідною постановою помилок тов. Коваленка, колишнього відповідального редактора «Літературної Газети» і секретаря ЦБ, хоча сам він і визнав їх на протязі всієї літературно-юридичної роботи, непримиренно борючись за лінію партії в літературному процесі. Тов. Б. Коваленко перший виступив проти меншовицьких переверзіянських кондепцій в літературознавстві в українській радянській літературі.

ЦБ «Молодняка» не реагувало на помилки «лівого» характеру у членів ЦБ,—А. Клоччі, К. Давида та молодняківця Я. Цейтліна та інш., що полягали в перекручуванні й невірному трактуванні цитати (А. Клоччя) огульному обзиванні трубадурами контрреволюції письменників з «Пролітфронгу» (К. Давид) та непартійному підході до попутників (Я. Цейтлін). ЦБ «Молодняк» відзначає, що «Молодняк» несвоєчасно реагував на відзначені комфракцією ВУСПП помилки членів ЦБ—тов. Коваленка, Клоччя та К. Давида. Це свідчить про недостатню самокритику в ЦБ «Молодняк», хоч ці помилки й засудили самі ці товариші та окремі члени «Молодняка» (статті т. Ісаєва, Ю. Костюка, лист-примітка К. Давида).

Ставлячи в основному вірно питання стилю доби й творчої методи пролетарської літератури, окремі молодняківці й навіть керівники організації, припускалися перегинів в оцінці окремих стильових настановлень. Ці перегини не дістали належного засудження від ЦБ «Молодняк».

«Молодняк» перший з усіх пролетарських літературних організацій у нас на Україні підніс питання про боротьбу проти недооцінки від уряду організацій боротьби за стиль. Разом з тим він переплигнув, забіг уперед на цьому питанні, декларував, що стиль пролетарської літератури—це пролетарський реалізм».

(О. Бойченко, там же).

В основному вірно борючись із естетизмом творчості окремих молодняківців, підпаданням під вплив буржуазної спадщини, з переродженням молодих письменників-комсомольців на попутників, виразників притиснутих клас тощо, «Молодняк» за останній час недостатньо звертав уваги й на боротьбу з дрібно-буржуазним переродженням деяких молодняківців, що їх тепер виключено з «Молодняка». ЦБ «Молодняк» схвалює виключення з організації П'ятовського, Фоміна, Смілянського та Воскресенка, як осіб, що своєю творчою і теоретичною роботою відійшли від позицій генеральної лінії пролетарської літератури. ЦБ вважає, що критичний сектор «Молодняка» провадив недостатню боротьбу з хворобливими явищами в процесі творення комсомольської літератури, як загону літератури пролетарської.

Пам'ятаючи, що на сьогодні основна небезпека є права, «Молодняк» повинен ще сильніше скерувати вогонь проти неї, як у своїх лавах, так і в цілій пролетарській літературі, борячись з переверзінством, воронщиною, дрібно-буржуазним переродженням, не забуваючи також і за «лівих», які в своїй практиці виявляють правоопортуністичну суть. Організація пролетарських комсомольських письменників «Молодняк», як частина Всесоюзного пролетарського літературного руху, повинна посилити боротьбу проти буржуазних тенденцій в радянській літературі, боротьбу з великодержавним шовінізмом, як головною небезпекою, так і місцевим українським націоналізмом, борючись за генеральну лінію партії в національно-культурному будівництві.

Ми повинні розгорнути завзяту боротьбу, за пролетарську лінію в літературі, в наших наукових установах, ВИЩ'ах тощо. Тут є ще багато примиренства, затирання нашої пролетарської класової лінії. З усієї більшовицькою непримиренністю, твердо й рішуче повинні ми викривати тих, хто намагається класову пролетарську лінію затерти, прикрити національною ознакою».

(С. В. Косіор).

«Молодняк» повинен більше, ніж досі, працювати з пролетарсько-селянськими письменниками, допомагаючи їм переборювати рештки дрібно-буржуазної ідеології, товариською критикою виправляти хиби в їхній творчості, цим самим допомагаючи їм переходити на рейки пролетарської ідеології.

Так само недостатньо працював «Молодняк» з попутниками. На сьогодні треба ставити питання про рішучий злам у творчості попутників, допомагати переходити революційній частині попутників до союзників пролетарської літератури, в той же час нещадно борючись проти маскуванія під маркою попутницької, по-суті одверто-буржуазної, літератури.

ЦБ відзначає незадовільну роботу представників «Молодняка» у ФОРП'у. ЦБ пропонує товаришам, які входять до керівних органів Федерації, активізувати свою роботу, притягнувши туди ширші маси молодняківців.

Вважаючи статтю харківської групи в основному за правильну, ЦБ засуджує неправильну відповідь харківськ. групи «Молодняк», що її вміщено в «Комс. України» від 12-XII-30 р. на питання, чи відповідає «Молодняк» на основні вимоги доби, і пропонує товаришам з харківської групи виправити цю помилку, керуючись визначенням ЦБ, що подано в цьому документі.

ЦБ відзначає недостатнє реагування «Молодняк» на внутрішню боротьбу в РАПП'і, братній нам Воапівській організації в РСФРР. Треба ширше популяризувати досвід боротьби пролетарської літератури інших республік, і, переймати цей досвід, застосовувати до своєї практичної роботи в боротьбі за гегемонію пролетарської літератури.

Входячи до ВОП'у й Міжнародного Бюро ревлітератури, зміцнюючи інтернаціональний фронт пролетлітератури цілого світу, «Молодняк» повинен ще більше уваги приділяти інтернаціональному вихованню в середині своєї організації, популяризувати досвід боротьби за пролетлітературу в інших республіках радянського Союзу та закордонних товаришів. Також поширювати й популяризувати творчість революційних письменників всесвіту.

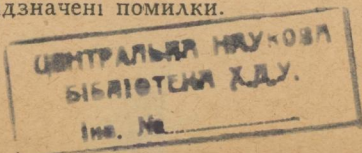
ЦБ відзначає явно недостатнє керівництво національними секціями «Молодняк» (польська, єврейська, російська, татарська).

ЦБ «Молодняк» відзначає, що на труднощах перебудови пролетарської літератури, відповідно до завдань соціалістичної реконструкції, зокрема на помилок керівництва «Молодняк» в цілому й окремих керівників—намагалися спекулювати супротивники нашої організації. Об'єктивно такий виступ є політично шкідливий, засуджений від ЦК ЛКСМУ, віршований виступ Л. Первомайського («Відповідь по суті й з приводу»), що дискредитує роботу й літературно-політичну лінію «Молодняка». Л. Первомайський утворив безпринципний блок «Наступ», літфронтівського типу в українській модифікації, який прикриваючись критикою «помилки» «Молодняка», відкривав вогонь по принциповій літературно-політичній лінії українського напостівства.

В своєму виступі-резолуції Криворізька філія ВУСПП'у так само намагалась поставити під сумнів ідейно-політичну лінію «Молодняка», намагалась перетворити організацію комсомольських пролетарських письменників на Юнсенцію ВУСПП'у, перекручуючи лінію партії в питанні пріоритету кожної з літературних організацій.

ЦБ «Молодняк», на жаль, змушене констатувати примиренське ставлення до всіх питань керівництва ВУСПП, братньої нам Воапівської організації, оскільки, як виявилось, деякі з цих антимолодняківських заходів були санкціоновані від окремих керівників ВУСПП'у.

Керівництво ВУСПП'у й досі не вжило ніяких заходів, не дало цим виступам політичної оцінки. Навпаки, дозволяло окремим керівникам Криворізького ВУСПП'у виступати з «поясненнями» в «Літературній Газеті», цим самим ще більше поглиблюючи відзначені помилки.

Не дивлячись на все це, на всякі спроби похитнути єдиний фронт пролетарської літератури, ЦБ «Молодняк» неодноразово стверджував і ще раз стверджує, що ми й надалі будемо спільно з ВУСПП на спільній ідейно-політичній платформі боротися за гегемонію пролетарської літератури.

Важлива кампанія призову ударника до літератури, що її провадив «Молодняк» спільно з ВУСПП'ом, боротьба за зміцнення масового пролетарського літературного руху, що більше й міцніше зликує дві ВОАПТ'івські пролетарські літорганізації на Україні, що непохитно на ВОАПТ'івських принципах борються за здійснення основного завдання—завоювання гегемонії пролетарської літератури.

«Молодняк», твердо здійснюючи заповіді Леніна, боротиметься й викриватиме лицемірство буржуазної літератури, «зриватиме фалшиві вивіски не для того, щоб мати позакласову літературу й мистецтво (це буде лише в соціалістичному позакласовому суспільстві), а для того, щоб лицемірно-вільній, а по-суті поєднаній з буржуазією літературі протиставити дійсну, вільну, одверто поєднану з пролетаріатом літературу.

Це буде вільна література тому, що не користь і не кар'єра, а ідея соціалізму і співчуття трудящих вербуватиме нові й нові сили до її лів. Це буде вільна література тому, що вона буде служитиме не пересиченій героїні, не «верхнім 10 тисячам», що нудьгують і страждають од пересичення, а мільйонам і десяткам мільйонів трудящих, що складають цвіт країни, її сили, її прийдешнє.

«Це буде вільна література, що запліднюватиме останнє слово революційної думки людства досвідом живої роботи соціалістичного пролетаріату, який створює постійні взаємини між досвідом минулого (науковий соціалізм, що завершив розвиток соціалізму від його примітивних і утопічних форм) і досвідом теперішнього (теперішня боротьба т. т. робітників) і т. д.

За роботу ж товариші!» (В. І. Ленін).

ЦЕНТРАЛЬНЕ БЮРО «МОЛОДНЯКА».